ГОД. II. ЯМБОЛЪ, 5 АПРИЛЪ 1925 ГОД. БРОЙ 86.

ТРАКИЕЦЪ

седмиченъ вестникъ за обществени и стопанско-икономически новини.

:: УРЕЖДА РЕДАКЦИОНЕНЪ КОМИТЕТЪ. ::

Всичко се изпраща до печатница „Свѣтлина“—Марангозовъ-Ямболъ.

АБОНАМЕНТЪ: за година 70 лв. за 6 месеца 35 лв., за 3 — 20 лева.

Отдѣленъ брой 1·50 лева.

ПЛАЩА СЕ: за известия вѣнчални, годежни и именни дни по 50 л., за скрьбни—100 лева.

Официални обявления по 1·50 лв. на [] с. м. Сѫдебнитѣ пристави плащатъ по 0·50 лева на дума.

Търговски — по споразумѣние.

За хроникиране—5 лева на редъ.

Всичко въ предплата.

Ржкописи не се връщатъ.

Д-РЪ Р. КАЛЕВЪ

Специалистъ по очни болести

се установява въ Пловдивъ

5—10 ул. «Князъ Александръ» № 3.

Сладкарница „РОЗА“

Съобщава на многобройнитѣ си клиенти и познати, че по случай великитѣ праздници ще изработва **козунаци, торти** и други. Сѫщо ще продава първокачествена МАЯ за козунаци, романска «Брагадиру» и ще приема порѫчки за всички видове сладкиши.

2—3

Ал. Разбойниковъ

П. АДВОКАТЪ

(писалище близо окрѫжния сѫдъ, до държавнитѣ бирници).

МЛАДЕЖЪ съ срѣдно образование търси подходяща работа. Референции отлични.

Справка **„Бърза разгласа“.**

ВНИМАНИЕ!

25 % НАМАЛЕНИЕ 25 %

САМО ЗА ПРАЗДНИЦИТѢ.

МѪЖКИ ОТДѢЛЪ.

Сукнени шапки, каскети, горни ризи, връзки, яки, нагрѫдници, теранти, чорапи, жартери, кърпи за носъ и за лице, копринени шалчета, колани, чадъри, бастуни, портмонета, ученически шапки, бръсначи, машини, четки, тасчета и пр.

ДАМСКИ ОТДѢЛЪ.

Чорапи отъ всички цвѣтове и копринени, чадъри, чанти, кърпи копринени, пудри, помади, сапуни, парфюми, червило чернило за коса, за вежди и пр. и пр. отъ най-прочутитѣ фабрики въ България.

съ 25 % НАМАЛЕНИЕ 25 %.

Съ почить: **Сотиръ Топаловъ**

1—2 срещу кооперация «Братство»

ТЪРСЯТЪ СЕ две стаи не мобелирани, съ или безъ кухня, за бекяри при тихо семейство.

Справка редакцията.

1—1

МОТОРНАТА МЕЛНИЦА „ПЕТТѢХЪ ГЬОЗА“

въ гр. Ямболъ, наново ремонтирана, е пусната въ движение отъ майсторъ-мелничаря

ВЛАДИМИРЪ ДИМИТРОВЪ.

Работятъ се всѣкакви видове брашна.

Работа честна и акуратна.

Съдържатель: **Вл. Димитровъ.**

3—3

Хр. Бепевъ.

ВНИМАНИЕТО КЪМЪ УЧИТЕЛСТВОТО НИ.

И общинския съветъ, и училищното настоятелство посветиха по-особни грижи за училищния бюджетъ — 1925/1926 година. Характерното, обаче, за двата бюджета — общинския, и училищния, бѣ *единодушното* му възприемане отъ всички политическа групи, представени въ съвета, защото, и двата бюджета бѣха изразъ на реалность, култура, строителство, стопанство и стремежъ къмъ социална правда. Болшинството въ съвета, изходяще отъ демократическия сговоръ, ще има честьта и задължението си да изнесе основно и подробно всѣки бюджетенъ параграфъ предъ ямболскитѣ избиратели чрезъ първитѣ представители на общинската и училищна власть.

Поводъ обаче, за тази статия е оная на в. «Тунджа» съ заглавие — *Учителството предъ сѫда на градско-общинския съветъ*

Съ самото заглавие се отваря вратата на неспокойната душа отъ *«Старъ типъ»*. То възбужда огорчение, създава подозрение и извиква справедливия протестъ на учителството. Презъ призмата на партизанството фактитѣ сѫ опорочени, демагогията е създадена, клеветата е добродетель. Презъ призмата на обществеността грѣе истината, която топли сърцето и извиква инициативата за творба на *общо дѣло*. Съ свѣтлината на обществеността въ заседанието на общинския съветъ учителството ни не бѣ предъ *сѫда* на болшинството съветници. Тамъ то бѣ обляно съ внимание, достойно за учителя и отъ съветницитѣ, негови бивши другари.

Когато се заредиха най първо предложението на г-нъ Н. Савовъ за прибавка 100 лева месечно къмъ тристата отъ миналата година учителско възнаграждение, второто на г-нъ Търпановъ, третото на г-нъ Разбойниковъ за тѣзи 100 лева и веднага да се мине къмъ следующия параграфъ, — бившъ учитель, днесъ скроменъ общински съветникъ, взе думата и рече: Не, съ тези «100» лева ние ще оскърбимъ учителството. За учителя трѣба днесъ възнаграждение къмъ 1000 лева месечно, защото той срѣдно получава месечно 2000 лева. Душата на училището — това е учителя. Какви нежни грижи отъ родителитѣ надъ децата си въ дома! И какви грижи и познания искатъ тѣ въ училището отъ учителя — бодрость, пѣсенъ и художество въ обучението — за това нека подчертаемъ вниманието къмъ учителя съ възнаграждение при отдѣленъ допълнителенъ бюджетъ. Той е очевиденъ въ икономиитѣ, които ще се получатъ отъ съкращението на учителския персоналъ отъ *реална нужда*, почиващъ на следната статистика, дадена отъ председателя на главнитѣ учители неофициално и официално (писмо № 36), както следва:

Къмъ 1/III т. г. посещаватъ основното училище	1324 учен.
Поради изселване семействата отъ хангара	50 учен.
Оставатъ	1274 »
Преминаватъ въ края на учебната година въ I класъ	—225 »
Оставатъ	1249 »
Следва да се запишатъ въ началото на учебната година (родени 1918 год.)	+ 230 »
Всичко	1279 »

или крѫгло 1300 ученички и ученици за обучение въ основното училище, които, разпредѣлени по 40 ученици въ отдѣление (и то въ началото на учебната година), ще следва да се обучаватъ отъ 32 учителки и учители, следователно, по *реалната необходимость* учителския персоналъ въ основното училище се намалява съ 10 учители. А като се прибави и съкращението съ 2 учители въ прогимназията тоже по реална нужда,—общинския съветъ ще разполага съ икономиитѣ за $6^1/_2$ месеци на текущото бюджетно упражнение на 12-тѣ учители въ всичкитѣ имъ парични възнаграждения, които следва да се дадатъ на останалитѣ, като чувствително възнаграждение плюсъ добавъкъ — къмъ 1000 лева месечно.

Съ внимание е удостоено учителството ни. За негова честь общинския съветъ, училищното настоятелство заедно съ г. г. околийскитѣ училищни инспектори и главнитѣ учители въ обща конференция ще подчъртаятъ вниманието си къмъ учитель и училище, ще изнесатъ заслуженото му възнаграждение като поставки на допълнителенъ бюджетъ съ посоченото положение.

Кой може да бѫде противъ 100-тѣ лева възнаграждение? Та нали болшинството съветници гласува това предложение заедно съ бивши учители, сега съветници. Недостойна е клюката на «стария типъ», какво бивши учители—съветници нанесли оскърбления на настоящи.

И когато на болшинството — за всѣка евентуалность, се подхвърлятъ прочетенитѣ му дни и сѫмнение да ли ще реализира утрешенъ проектъ, — налага се отговора: Вий отъ обществения сговоръ, или отъ широкохомогеното, или най-после ултра националното ще имате високата честь да продължите и довършите въпроситѣ за материалното превъзмогване на учителството ни съ общата сериозность на задачата ни и вървяме не съ *сѫдъ*, а съ внимание за училището и учителя при пълна наша обществена подкрепа на общинското и училищно строителство въ свѣтлината на обществеността.

До редакцията на
в. «Тракиецъ» Тукъ.

Господинъ редакторе,

Въ брой 329 на в. «Тунджа» е помѣстена статия подъ грьмкото заглавие «Учителството предъ сѫда на Градско Общинския съветъ». За възстановление на истината моля помѣстването на настоящето:

1. Предложението да се даде на учителитѣ по 400 л. общинско възнаграждение въ комисията пропадна поради опозицията на националъ-либерала Ал. Разбойниковъ

2. Предложението за сѫщото въ пленума бѣше направено отъ менъ. По принципъ то се възприе веднага отъ болшинството.

3. Общинскитѣ съветници отъ Демокр. Сговоръ въ частното си събрание още предй разглеждане на бюджета бѣха решили този въпросъ, съгласно съ моето предложение, подържано тамъ и отъ г. Бѣлевъ и отъ г. Митевъ. По съображения, които заслужватъ, една дълга статия, се е предпочело отъ нѣкой общ. съветници да се остави този въпросъ за единъ допълнителенъ бюджетъ, но за да се координиратъ всички предложения, после пакъ се връщатъ на моето предложение.

4. Общинския съветъ, поради съотношението на групитѣ въ него, неможе да приеме предложение, което не би се подкрепило отъ общинскитѣ съветници членове на Демокр. Сговоръ.

ЗА НАШЕТО БУБАРСТВО.

Благодарение на отлични почвени и климатични условия въ нашата много изтрадала земи и бубарството отлично се развива. Държавата, знаейки тѣзи усилия, отъ редъ години се стреми да насърдчава засяването черничеви градини. Чрезъ държавнитѣ си разсадници, дето се отглеждатъ отъ добри сортове черници, разпородаватъ ги на населението на много низка цена, градинитѣ черничеви за известно време се освобождаватъ отъ данъци, превози на черничкитѣ отъ разсадницитѣ, биле тѣ държавни или частни, се таксуватъ по желѣзницитѣ ни съ малки такси. И всичко това се прави съ сладката надежда да се даде хлѣбъ и на тѣзи наши производители, дето има условия за вирението на бубарството, да се заловятъ здравата о земята. Преди 20 години бубеното семе почти се доставяше отъ италиански семенарски кѫщи и само единъ много малъкъ % се отглеждаше въ страната по примитивенъ начинъ отъ самитѣ производители.

Държавата, вглеждайки се въ семената, що ни идватъ отъ странство, констатира, че семенарнитѣ кѫщи не внасятъ здраво и отъ добри раси бубено семе, се заеви наши семенари, та по товя начинъ, и това зло, що душеше бубаритѣ, да се избѣгне. Въ Садовското земледѣлско училище, отъ редъ години лѣтно време се откриватъ курсове за подготовка на семенари, като за курсисти се викатъ учители и познати семенари съ добро име между производителитѣ. Напоследъкъ въ Враца има специаленъ институтъ за провѣрка за всички добити семена изъ страната, и следъ като бѫдатъ намѣрени за здрави, тогава да се пущатъ на пазаря.

Така, ний имаме вече наши семенари, които задоволяватъ нуждитѣ на българския бубарь, като му даватъ добро семе. Какъ, по такъвъ начинъ, семенаритѣ работятъ та да дадатъ на нашия производитель здраво семе, това се знай отъ хората, които работата имъ не е бубарствуване — чрезъ изборъ на пашкули, чрезъ излюпване на семе отъ здрави буби, чрезъ изследване подъ микроскопъ чрезъ промивки за всѣка евентуалность, съ разтворъ който дава гаранция, че семето е запазено днесъ и утре.

Днесъ благодарение на маса наши български греnори, сегашни и бивши учители, българския пазаръ на бубено семе е задоволенъ и изкарваме близо 600,000 кгр. пашкули. До преди 5 години продажбата имъ ставаше тъй, че производителя остава съ праздни рѫце, труда му се ограбваше отъ ненаситни търгаши, въ голѣмата си часть хора отъ хамовото племе. И тукъ хората на стопанска България, чрезъ Българската Землдѣлска Банка, се туриха въ помощь на бубаритѣ производители — последната започна да събира на кооперативни начала пашкулитѣ отъ производителитѣ, изпичаше ги въ модернитѣ си тамбури, насушаваше ги и ги продава направо на чуждестраннитѣ тържища. Понеже тази работа, отъ день на день се засилва, последната — банката започна да насърчава образуването на бубарски кооперации, съ задача, тѣ да поематъ вече тази работа, печенето, су-